

Sväté omše

24.8.	Pondelok <i>Sv. Bartolomeja</i>	Nižný Hrušov	7:30	+ Michal, Helena, Vasil'
25.8.	Utorok <i>Féria</i>	Nižný Hrušov	18:00	+ Anna Frenová (1.výr.)
26.8.	Streda <i>Féria</i>	Rakovec n/O	17:00	+ Juraj Ivanko
27.8.	Štvrtok <i>Sv. Moniky</i>	Nižný Hrušov	18:00	+ Ján Račko (1.výr.)
28.8.	Piatok <i>Sv. Augustína</i>	Nižný Hrušov	7:30	*Ján
29.8.	Sobota <i>Mučenícka smrť sv. Jána Krstiteľa</i>	Nižný Hrušov	7:30	*Ružena
30.8.	Slávnosť Prvého svätého prijímania	Rakovec n/O Nižný Hrušov Nižný Hrušov	8:00 10:00 15:00	+ Margita, Emil, Anton *za prvoprijímajúce deti <i>Hodina milosrdenstva</i>

SVIATOSŤ ZMIERENIA:

UTOROK: Nižný Hrušov 10:00 – 11:00 hod.
16:00 – 17:50 hod.
STREDA: Rakovec 15:00 – 17:00 hod.
ŠTVRTOK: Nižný Hrušov 10:00 – 11:00 hod.
16:00 – 17:50 hod.

- Spovedanie chorých v piatok od 8:00 hod. –
chorých nahláste v sakristii.

Farský týždenník Náš Adonai vydáva pre vnútornú potrebu farnosti:
Rímskokatolícka farnosť Najsvätejšieho Tela Pána Nižný Hrušov
Príspevky a komentáre - maximum 20 riadkov - posielajte na: faraniznyhrusov@gmail.com
Za pravopisnú a jazykovú úpravu zodpovedá autor článku. Fotografie: zdroj internet a archiv farnosti.
Tel: 057 488 01 38, 0948 608 523

Náš Adonai

TÝŽDENNÍK RÍMSKOKATOLICKEJ FARNOSTI NIŽNÝ HRUŠOV 14. ROČNÍK 23.08.2020

34

„...PRETO, ŽE SOM MALÁ, NOSÍ MA NA SVOJICH RUKÁCH.“ (DEN. 779)

Svätá Faustína sa tešila, že je taká maličká, lebo práve preto, že je taká malá, Ježiš ju nosí na svojich rukách a drží si ju pri svojom srdci. Tieto, ako aj iné slová zapísala vo svojom Denníčku. V tomto týždni si to môžeme aj my viac uvedomiť, lebo práve v týchto dňoch zvlášť aj tak fyzicky nie len duchovne si predstavíme jej maličkosť pri slávení dvoch krásnych výročí. Tento rok uplynie už 115 rokov, kedy sv. Faustína 25. augusta prišla na svet ako tretia z desiatich detí v chudobnej a nábožnej roľníckej rodine v obci Glogowiec a kedy pri svätom krste, ktorý bol o dva dni neskôr 27. augusta vo farskom kostole v Świniciach Warckich dostala meno Helena. Už v detstve si zamilovala modlitbu, bola pracovitá, poslušná a citlivá na ľudské potreby. Stále túžila byť maličkou a v Denníčku píše takto: „Ó, Bože, ako veľmi túžim byť malým dieťaťom. Ty si mojím Otcom, ty vieš, aká som maličká a slabá. Preto ťa prosím, drž ma pri sebe v každej chvíli môjho života, ale najmä v hodine smrti. Ježišu, viem, že tvoja добрota prevyšuje dobrotu najnežnejšej matky.“ (Den. 242) A na inom mieste píše: „Nikdy nezabudnem na dobrodenia, ktoré mi Pán preukázal, zvlášť za milosť povolania. Skryjem sa medzi sestrami ako maličká fialka medzi ľaliami. Chcem kvitnúť pre svojho Stvoriteľa a Pána. Chcem zabudnúť na seba a celkom sa obetovať za nesmrtné duše – je to pre mňa rozkoš.“ (Den. 224) Skúsme aj my v tieto dni prosiť sv. Faustínu, aby nás učila byť maličkými a aby nás tak ako ju mohol držať Ježiš vo svojom náručí a aby sme cítili tlkot jeho srdca, keď si nás k nemu privinie.

TY SI PETER A NA TEJTO SKALE POSTAVÍM SVOJU CIRKEV A PEKELNÉ BRÁNY JU NEPREMÔŽU.

Ježiš Kristus túži zachrániť každého a zjednotiť všetkých hriešnikov so sebou, oslobodiť ich od hriechu a urobiť z nich spravodlivých a čestných ľudí. Preto mocou Ducha Svätého vytvára jednotu Cirkvi, v ktorej a cez ktorú neustále pokračuje v diele vykúpenia.

Cirkev je výnimočná jednota. Pán Ježiš ju prirovnáva k viniču: „Ja som vinič, vy ste ratolešti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť“ (Jn 15, 5). Na inom mieste sa táto jednota hriešnikov s Kristom volá mystické Telo, ktorého hlavou je Kristus (Kol 1, 18; Kor 12, 27). „Vari neviete, že vaše telá sú Kristovými údmi?“ (1 Kor 6, 15). „Lebo ako máme v jednom tele mnoho údov, ale všetky údy nekonajú tú istú činnosť, tak aj my mnohí sme jedno telo v Kristovi a jednotlivo sme si navzájom údmi“ (Rim 12, 4–5).

Ježiš Kristus je jediný Stvoriteľ a hlava Cirkvi, ktorá je jeho mystickým Telom. Vďaka Kristovi „celé telo, vyživované a pospájané väzivami a spojivami, rastie Božím vzrastom“ (Kol 2, 19). Všetci členovia Cirkvi sú navzájom zjednotení Duchom Svätým. Je to Kristova jediná Cirkev, ktorú náš Spasiteľ po svojom zmŕtvychvstaní zveril Petrovi, aby bol jej paštierom (Jn 21, 17), poveril ho, ako aj ostatných apoštolov, aby ju rozširovali a spravovali (pozri Mt 28, 18 nn). Na veky ju vztyčil ako „stĺp a oporu pravdy“ (1 Tim 3, 15). Táto Cirkev, založená a organizovaná vo svete ako spoločenstvo, žije v Katolíckej cirkvi, ktorú vedie Petrov nástupca a biskupi v jednote s ním (2. Vatikánsky koncil, Lumen Gentium 8).

V tomto živom tele Cirkvi má každý človek uskutočniť svoje jedinečné poslanie. A tak náš Pán Ježiš vybral dvanásť apoštolov, odovzdal im dar kňazstva a prikázal im, aby riadili celú Cirkev pod Petrovým vedením, udeľovali sviatosti a ohlasovali zjavenú pravdu. Takto Kristus ustanovil hierarchickú štruktúru. Ježiš zveril apoštolovi Petrovi najväčšiu paštorálnu moc: „A ja ti hovorím: Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu. Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva: čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi, a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi“ (Mt 16, 18–19).

Ježiš tým, že dal Šimonovi nové meno, dal mu potrebnú silu a moc, aby uskutočnil nové a mimoriadne dôležité poslanie v jednote spoločenstva Cirkvi. Pán Ježiš mení Šimona na Petra, čo znamená Skalu (po hebrejsky Kefas, po grécky Petros), na ktorú položí základy Cirkvi (viď. Lk 6, 48). V skutočnosti iba Ježiš je pravým základom (Mt 21, 42; Ef 2, 20), ale Peter sa na nich bude podieľať tým, že dostane osobitné výsady.

Pán Ježiš vysvetľuje, ako bude Peter základom Cirkvi. Predovšetkým mu zveruje najvyššiu právomoc, keď hovorí, že mu dá „kľúče od nebeského kráľovstva“. Dať kľúče znamená odovzdať celú moc (pozri Iz 22, 22). Pán Ježiš slovami o moci dovoliť a zakázať zdôrazňuje, že táto moc je úplná. Ježiš, ktorý má všetku

moc na nebi i na zemi (Mt 28, 18), zveruje túto plnú moc Šimonovi, aby ju uplatňoval v jednote Cirkvi.

„Ale ja som prosil za teba, aby neochabla tvoja viera. A ty, až sa raz obrátiš, posilňuj svojich bratov“ (Lk 22, 32). Takto Pán Ježiš vysvetľuje, čoho sa týka Petrovo uplatnenie najvyššej moci v Cirkvi. Peter má predovšetkým posilňovať svojich bratov vo viere. Bude to robiť mocou, ktorú dostal osobitným darom neomylnosti v otázkach viery a mravov. Túto úlohu dostal Peter vo zvláštej súvislosti – s pravdou o Eucharistii, ktorá bola zverená apoštolom a ich nástupcom, aby opakovali to, čo urobil Ježiš pri Poslednej večeri. Ježiš veľmi tesne previazal vieru s Eucharistiou (Jn 6, 26–71). Peter, ktorý má posilňovať vieru svojich bratov, zároveň má viesť apoštolov pri slávení Eucharistie a pri ohlasovaní právd viery.

Pán Ježiš sa po svojom zmŕtvychvstaní trikrát opýtal Petra, či ho miluje väčšmi ako ostatní. Je to narážka na Petrovo trojnásobné zapretie a zároveň povolanie k najväčšej láske, ktorú človek musí prijať ako dar.

Ježiš odovzdal Petrovi paštorálnu právomoc nad celou Cirkvou, keď povedal „pas moje baránky“, „pas moje ovce“ (Jn 21, 5–17). Odvtedy sa Ježišovo poslanie stalo poslaním svätého Petra. Predpoveď mučeníckej smrti to potvrdzuje (Jn 21, 18). Ježiš bude plniť poslanie „dobrého Paštiera“ cez Petrovu službu. Spôsob, ktorým predpovedá jeho umučenie, ukazuje, že od tejto chvíle Ježiš preberá zodpovednosť za celý Petrov život.

Všetci cirkevní Otcovia i prvé kresťanské dokumenty poukazujú na pravdu viery, ktorú všeobecne prijímali prví kresťania, že Kristus Pán dal apoštolovi Petrovi najvyššiu autoritu a moc nad celou Cirkvou a ktokoľvek je Petrovým nástupcom v Ríme, nadobúda Petrovo prvenstvo nad celou Cirkvou.

A tak Cirkev, ktorá je Kristovou jednotou s hriešnikmi, má viditeľnú štruktúru. Niektorí tvrdia, že stačí samotná viera a priamy kontakt s Ježišom, a preto vôbec nepotrebujú nijakú hierarchiu, ani cirkevnú. Toto vyhlásenie je však v rozpore samo so sebou, pretože každý skutočný kontakt s Ježišom je kontaktom s jeho mystickým Telom, ktorým je Cirkev. Teda skutočné stretnutie s Ježišom a skúsenosť jeho lásky možno prežívať iba cez a v spojení s Cirkvou, ktorú vedie pápež, nástupca svätého Petra a zástupca Ježiša Krista. Preto slová, ktoré predniesla sestra Lucia vo Fatime, vzbudzujú neobyčajný, stále aktuálny záujem: „Kde je Peter, tam je Cirkev... kto nie je s pápežom, nie je s Bohom, a ten, kto túži byť s Bohom, musí byť s pápežom.“

